

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	6007200755
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6007200755.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: UNIVERSUM REAL, s. r. o., Kuzmányho 7, Banská Bystrica, IČO: 35 703 105, zastúpeného advokátkou JUDr. Danielou Komorovou, Kukučínova 20, Banská Bystrica, proti žalovanému: BTS & Partners, a. s., Rumanova 2/1471, Košice, IČO: 36 570 494, zastúpeného CHOCHOLÁK & ČESLA, s. r. o., Rumanova 2, Košice, IČO: 36 857 416, o určení, že pohľadávka žalovaného vo výške 1 933 023,04 eur sa považuje za zistenú, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. decembra 2012 č. k. 52 Cbi/25/2007-398, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. decembra 2012 č. k. 52 Cbi/25/2007-398 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 3. decembra 2012 č. k. 52 Cbi/25/2007-398 žalobu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti vo veci samej.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 9. júla 2007, domáhal určenia, že pohľadávka veriteľa BTS & Partners, a. s., Košice, vo výške 1 933 023,04 eur sa nepovažuje za zistenú.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 31. marca 2011 č. k. 52 Cbi/25/2007-193 žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1 195,56 eur na účet právneho zástupcu žalovaného. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 15. 11. 2011 č. k. 1Obo 43/2011-261 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa Krajský súd v Banskej Bystrici zaoberal dôvodmi, ktoré vo svojom zrušujúcom uznesení uvádzal Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to potrebu prejudiciálne sa zaoberať otázkou platnosti, prípadne neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a tiež skúmaním, či prejav vôle povinnej osoby uvedenej v notárskej zápisnici bol v súlade s ustanovením § 37 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka, ktorý ustanovuje, že právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Okrem iného odvolací súd uviedol, že pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky v

zmysle § 524 Občianskeho zákonníka je nesporné, že postúpiť možno len existujúcu pohľadávku. Teda pohľadávku, ktorá sa zakladá na neplatnej zmluve o prevode obchodného podielu nemožno postúpiť, pretože platne nevznikla.

Podľa § 59 ods. 5 ZKV, ak je popretá pohľadávka vykonateľná, súd určí dlžníkovi lehotu na uplatnenie práva podľa ustanovení osobitného zákona s poučením, že zabezpečenú sumu uvoľní v prospech veriteľa, ak lehotu nedodrží. Zabezpečená suma sa uvoľní v prospech veriteľa aj vtedy, ak súd rozhodne v neprospech dlžníka; inak sa uvoľní v prospech dlžníka.

Žalobca žiadal, aby sa súd prejudiciálne zaoberal otázkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej Ing. Cyrilom Syčom ako postupcom a žalovaným ako postupníkom.

Podľa zákona postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka. Žalobca v konaní tvrdil, že zmluva o prevode obchodného podielu, uzavretá medzi UNIVERSUM REAL, s. r. o., Banská Bystrica, ako nadobúdateľom a Ing. Cyrilom Syčom ako prevodcom zo dňa 2. júna 2003, podľa ktorej prevodca prevádza na nadobúdateľa svoj obchodný podiel v spoločnosti špecifikovaný výškou a spôsobom ďalej určeným v zmluve za odplatu podľa čl. IV, je neplatná a z tohto dôvodu nemohlo na základe neplatnej zmluvy o prevode obchodného podielu dôjsť ani k uzavretiu platnej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola nezaplatená časť odplaty za prevod obchodného podielu, vyplývajúca zo Zmluvy o prevode obchodného podielu z 2. júna 2003. V tejto súvislosti poukazoval žalobca na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 99/2009, 5Cdo 100/2009, 5Cdo 101/2009 zo dňa 19. mája 2010 o určení neplatnosti právneho úkonu a určení vlastníckeho práva, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že dospel k záveru, že zmluva o prevode obchodného podielu je neplatná v dôsledku absencie uvedenia ceny obchodného podielu alebo spôsobu jej určenia. Žalobca tiež poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12 Co/4/2008-548 zo dňa 30. októbra 2008, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici zmenil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica a určil, že zmluva o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva, uzavretá medzi účastníkmi dňa 3. júna 2003, je neplatná a tiež je neplatná zmluva o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva, uzatvorená medzi účastníkmi dňa 30. júla 2003, tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 375/2010, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosť Ing. Cyrila Syča ako nedôvodnú.

Žalobca sa žalobou zo dňa 22. júla 2008 na Okresnom súde Bratislava III domáhal voči Ing. Cyrilovi Syčovi určenia neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti SYNACO, s. r. o., uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 2. júna 2003, žiadal určiť, že táto zmluva je absolútne neplatná a na jej základe ani podľa dohody o odplate z 3. júna 2003, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, nevzniklo žalovanému právo na zaplatenie odmeny. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 4. októbra 2010 č. k. 25 Cb/112/2008-403 žalobu zamietol a Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 25. augusta 2011 č. k. 1 Cob/431/2010-505 rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 4. októbra 2010 č. k. 25 Cb/112/2008-403 potvrdil.

Podľa § 159 ods. 2 O. s. p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je nim rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

V konaní pred Okresným súdom Bratislava III boli účastníkmi konania UNIVERUM REAL, s. r. o., Banská Bystrica, ako žalobca a Ing. Cyril Syč ako žalovaný. V konaní pred Krajským súdom Banská Bystrica 52 Cbi/25/2007 je ako žalobca spoločnosť UNIVERSUM REAL, s. r. o., Banská Bystrica, ako žalovaný BTS & Partners, a. s., Košice. Žalobca odvíja v konaní neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá medzi Ing. Cyrilom Syčom ako postupcom a spoločnosťou BTS & Partners, a. s., Košice, ako postupníkom práve z neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, uzavretej medzi žalobcom UNIVERSUM REAL, s. r. o., Banská Bystrica a Ing. Cyrilom Syčom, teda účastníkmi konania o neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu. Keďže v danom prípade Okresný súd Bratislava III rozsudkom 25 Cbi/112/2008-403 zo dňa 4. októbra 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob/431/2010-505 zo dňa 25. augusta 2011 právoplatne

určil, že zmluva o prevode obchodného podielu je platná, je výrok tohto právoplatného rozhodnutia, ktorým súd žalobu o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu zamietol, pre Krajský súd v Banskej Bystrici v tomto konaní záväzný v zmysle citovaného ustanovenia § 159 ods. 2 O. s. p. a tým, že prejednávacia vec na Krajskom súde v Banskej Bystrici súvisí s vecou, ktorá už bola právoplatne rozhodnutá, nemôže si súd predbežne posúdiť takto rozhodnutú vec inak. Ak v inom konaní už bolo právoplatne rozhodnuté, že zmluva o prevode obchodného podielu, uzavretá 02. 06. 2003, je platná, teda ak následne na základe zmluvy došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Ing. Syčom ako postupcom a BTS & Partners, a. s., ako postupníkom, predmetom ktorej bola nezaplatená časť odplaty za prevod obchodného podielu spoločnosti SINAKO, s. r. o., Bratislava, IČO: 35 721 103, ktorej pôvodná výška bola stanovená v dohode o odplate sa prevod obchodného podielu, zavretej medzi dlžníkom ako nadobúdateľom a postupcom ako prevodcom dňa 03. 06. 2003, nemožno hovoriť o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky tak, ako tvrdil v konaní žalobca, pretože predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola existujúca pohľadávka, vzniknutá na základe platnej zmluvy o prevode obchodného podielu, uzavretej medzi Universum Real Banská Bystrica a Ing. Cyrilom Syčom dňa 02. 06. 2003.

Súd prvého stupňa na základe uvedeného dospel k záveru, že na základe platne uzavretej zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorej platnosť bola určená právoplatným rozhodnutím, potom je nesporné, že pohľadávka voči žalobcovi na zaplatenie odplaty za prevod obchodného podielu vznikla, táto pohľadávka je existujúcou pohľadávkou, a preto ju bolo možné postúpiť. Bolo preukázané, že pohľadávka sa zakladá na platnej zmluve o prevode obchodného podielu, ktorú bolo preto možné postúpiť. Z uvedeného dôvodu dospel súd k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky, uzavretá medzi Ing. Cyrilom Syčom a BTS & Partners, a. s., dňa 16.10.2003, spolu s dodatkom č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 16. 10. 2003, je platná.

Po vytknutí odvolacím súdom v uznesení č. k. 1Obo/43/2011, že prvostupňový súd neskúmal, či prejav vôle povinnej osoby z notárskej zápisnice č. N 656/2000, Nz 5588/2003 z 02. 07. 2003 je v súlade s § 37 Občianskeho zákonníka prvostupňový súd doplnil dokazovanie a dospel k záveru, že prejav vôle povinnej osoby, t. j. spoločnosti Universum Real, Banská Bystrica, v predmetnej notárskej zápisnici je v súlade s ust. § 37 Občianskeho zákonníka, pretože povinná osoba vyhlásila, že svoj dlh v celkovej výške 105 100 000,-- Sk v plnom rozsahu čo do výšky, dôvodu a základu uznáva a tento sa zaväzuje zaplatiť osobe oprávnenej. K tomu, že prejav vôle povinnej osoby je v súlade s § 37 Občianskeho zákonníka dospel súd aj z toho dôvodu, že povinná osoba, t. j. žalobca v tejto notárskej zápisnici uznal svoj dlh vyplývajúci mu zo zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti SYNAKO, s. r. o. a samotná povinná osoba, teda žalobca v notárskej zápisnici vyhlásil, že dňa 03. 06. 2003 uzavrel s osobou oprávnenou dohodu o výplate obchodného podielu, na základe ktorej sa osoba povinná zaviazala uhradiť osobe oprávnenej dohodnutú výšku prevádzaného obchodného podielu spoločnosti SYNAKO, s. r. o., Bratislava, v dvoch splátkach. Keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zmluva o prevode obchodného podielu je platná, možno mať za to, že aj prejav vôle povinnej osoby v notárskej zápisnici je v súlade s § 37 Občianskeho zákonníka, pretože predmetom tohto plnenia je právny úkon, ktorý je platný, t. j. zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá dňa 02. 06. 2003. Súd ďalej poukázal na oznámenie o postúpení pohľadávky v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka, ktoré bolo žalobcovi doručené od postupcu Ing. Cyrila Syča a žalobca sa riadnym spôsobom v zmysle Občianskeho zákonníka dozvedel, že Ing. Cyril Syč postúpil pohľadávku spoločnosti BTS & Partners, a. s., Košice a tiež bolo žalobcovi oznámené, z čoho predmetná pohľadávka pozostáva, preto v tejto súvislosti poukázal súd aj na ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého s postúpenou pohľadávkou predchádza aj príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa názoru súdu postúpením pohľadávky nedošlo v danom prípade k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka, dlžník mal len plniť inému dlžníkovi a zostali mu zachované všetky námietky proti postúpenej pohľadáвке, ktoré by mal voči pôvodnému veriteľovi.

Žalobca počas konania tiež namietal neplatnosť notárskej zápisnice. Súd poukázal na ust. § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, podľa ktorého možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych

zápisnic, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a časť plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že exekučná zápisnica, na základe ktorej povinný, t. j. žalobca uznal svoj dlh voči oprávnenému je riadnym exekučným titulom, do dnešného dňa nebol tento exekučný titul v iných súdnych konaniach spochybnený, prípadne vyhlásený za neplatný a súd v tomto konaní nemôže preskúmať platnosť exekučného titulu, t. j. predmetnej notárskej zápisnice. Je nesporné, že účastníci právneho úkonu - notárskej zápisnice súhlasili s tým, aby sa nimi riadne podpísaná notárska zápisnica stala exekučným titulom. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 12. 12. 2012. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 220 O. s. p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobe vyhovie a uloží žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok v sume 99,58 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 937,83 eur. Žalobca podal odvolanie z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 psím. b/,d/, e/ a f/ O. s. p.

Za základ pre rozhodnutie o zamietnutí žaloby prvostupňový súd považoval skutočnosť, že vo veci určenia neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu existuje právoplatné rozhodnutie, ktorým je rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/431/2010-505 zo dňa 25. 08. 2011, ktorým bol potvrdený zamietajúci rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 25Cb/112/2008 vo veci určenia neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, uzatvorenej medzi žalobcom Universum Real Banská Bystrica ako nadobúdateľom a žalovaným Ing. Cyrilom Syčom ako prevodcom. Žalobca je toho názoru, že v oboch konaniach sa nejednalo o tých istých účastníkov, preto nebol súd striktne viazaný ust. § 159 O. s. p. a mohol a mal sám posúdiť otázku platnosti či neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu.

Pri rozhodovaní veci súd vôbec nebral do úvahy rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/99/2009, 5Cdo/100/2009, 5Cdo/101/2009 a 5Cdo/283/2010, ktoré konštatovali neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 03. 06. 2003 s odvolaním sa na to, že táto otázka je riešená len v odôvodnení dovolacích rozhodnutí a nie vo výrokovej časti. Platnosť, či neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu v týchto dovolacích konaniach ani nemohla byť riešená vo výrokovej časti, pretože v konaniach sa žalobca domáhal určenia neplatnosti zabezpečovacích zmlúv a určenia vlastníctva.

Krajský súd sa dôsledne nezaoberal otázkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca namietal platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16. 10. 2003, uzatvorenej medzi postupcom a postupníkom z dôvodu neurčitosti právneho úkonu. V zmluve o postúpení pohľadávky absentovalo určenie odplaty za postúpenú pohľadávku a tento nedostatok robí zmluvu o postúpení pohľadávky neurčitú a z toho dôvodu v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnú. Túto neplatnosť namietala právna zástupkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 27. 02. 2011, ako aj na pojednávaní 12. 11. 2012. Súd však na absolútnu neplatnosť zmluvy mal prihliadať ex offio. prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí prijal len stručný záver, že neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nemá vplyv na právne postavenie dlžníka. Žalobca považuje za právne neakceptovateľné, že ak každému je zrejmá absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení, súd na ňu neprihliada a vychádza len z oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky. Z občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť záver, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie pohľadávky oznámil postupca. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z citovaného ustanovenia však nevyplýva, že dlžník sa v takom prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, alebo jej neexistencie. Súd je povinný ex offio prihliadať na skutočnosti, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky. Odlišný prístup by znamenal obchádzanie ustanovení o absolútnej neplatnosti právnych úkonov (1Cdo/76/2007).

Prvostupňový súd sa nevysporiadal a v odôvodnení sa nezmienil s argumentami právneho zástupcu

žalobcu, podľa ktorého obligatónym náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky patrí vedľa označenia účastníkov identifikácia postúpenej pohľadávky, popis pohľadávky čo do jej výšky a skutočností, na ktorých sa pohľadávka zakladá. Je nepochybné, že ak účastníci zmluvy o postúpení pohľadávky v zmluve prejavili vôľu uzatvoriť zmluvu za úplatu, spočíva neurčitosť zmluvy v absencii dohody o výške úplaty za postúpenú pohľadávku. Súd sa nevysporiadal ani s námietkami právneho zástupcu žalobcu v tom zmysle, že postupca si ponechal popri pohľadávke, ktorú postúpil natrvalo nehnuteľnosti vysokej hodnoty, čím došlo na jeho strane k duplicitnému plneniu.

Žalobca tvrdí, že predmetné nehnuteľnosti sa dostali do trvalej dispozície Ing. Cyrila Syča a tento s nimi nakladal ako s vecami, ku ktorým mu vzniklo vlastnícke právo. Nehnuteľnosti vložil Ing. Cyril Syč do spoločnosti SORENT, s. r. o., Banská Bystrica, ako nepeňažný vklad spoločníka do základného imania spoločnosti formou vyhlásenia zo dňa 24. 03. 2008. Vklad bol povolený právoplatným rozhodnutím z 19. 06. 2008 a zapísaný ako 2627/08. Hodnota nepeňažného vkladu činila 45 000 000,-- Sk podľa znaleckého posudku zo dňa 09. 01. 2008 č. 2/2008 vyhotoveného znalcom Ing. Stanislavom Oršinom, Sokolská 36, Moravany. V uvedenej spoločnosti bol Ing. Cyril Syč jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti. Na základe tohto úkonu vlastníctvo k nehnuteľnosti nadobudla označená spoločnosť na základe V1627/08 zo dňa 19. 06. 2008. Vlastníctvo bolo zapísané na LV č. XXXX. Táto spoločnosť ďalej s nehnuteľnosťami nakladala podľa vlastného rozhodnutia a v dôsledku údajnej pôžičky bolo zriadené záložné právo v prospech tretej fyzickej osoby na nehnuteľnosť, ktorá ako veriteľ dala návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby. Dražba bola vykonaná 20. 11. 2008 a vydražiteľ Suply, s. r. o., Banská Bystrica, bol ako vlastníik zapísaný do KN v decembri 2008. Je preto nutné, aby o hodnotu nehnuteľnosti vo výške 45 000 000,-- Sk v zmysle znaleckého posudku bola znížená údajná pohľadávka Ing. Cyrila Syča, pretože inak by došlo k duplicitnému plneniu na úkor a v neprospech žalobcu v prospech prevodu obchodného podielu Ing. Cyrila Syča.

Po celú dobu trvania vlastníctva k nehnuteľnostiam boli priestory v budove v Piešťanoch prenajaté a všetky úžitky a osôh z nájmu poberal Ing. Cyril Syč. Ročný čistý výnos z prenájmu bol pritom minimálne 265 551,-- eur. Pokiaľ nie je možné prinavrátiť vlastníctvo k veci žalobcovi, súd je povinný poskytnúť ochranu práv žalobcu tak, aby ďalej nedochádzalo k zhoršeniu jeho právneho postavenia, ktorému bolo vlastníctvo k nehnuteľnosti odňaté.

Súčasne je potrebné brať do úvahy, že Ing. Syčovi vzniklo aj vlastníctvo k nehnuteľnostiam v k. ú. A., zapísaným na LV č. XXXX ako budova súp. č. XX a pozemok parc. č. XXXX/X a pozemok parc. XXXX/X, a to rovnako na základe zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva zo dňa 03. 06. 2003, uzavretej medzi žalobcom a Ing. Cyrilom Syčom a ďalšej zmluvy zo dňa 30. 07. 2003, na základe ktorých bol povolený vklad vlastníckeho práva k rovnakým nehnuteľnostiam v prospech Ing. Cyrila Syča. Všeobecná hodnota týchto nehnuteľností v čase získania vlastníckeho práva bola minimálne 995 817,-- eur (30 000 000,-- Sk). Po celú dobu trvania sporu a až dodnes žalobca ako vlastníik nepoberal úžitky z nájmu nehnuteľností v samom centre mesta Banská Bystrica, pretože nájomca neuznáva jeho vlastníctvo, resp. nárok vlastníctva na zaplatenie nájomného. Konanie o vypratání nehnuteľnosti Okresný súd v Banskej Bystrici prerušil do vydania dovolacieho rozhodnutia, ktoré nemožno tak skoro očakávať, pretože Ing. Cyril Syč podal na seba návrh na vyhlásenie konkurzu. Konkurz bol vyhlásený a nastali účinky podľa ust. § 47 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. O tieto všeobecné hodnoty je podľa názoru žalobcu potrebné znížiť výšku údajnej pohľadávky na zaplatenie odmeny za prevod obchodného podielu, inak by sa jednalo o duplicitné plnenie v prospech Ing. Cyrila Syča ako postupcu, čo je zo zákona vylúčené. Je potrebné sa tiež dôsledne vysporiadať aj tým, či zabezpečovacie zmluvy, ktoré súviseli so zmluvou o prevode obchodného podielu, sú platné právne úkony. Peňažné pohľadávky a nároky vzniknuté na strane žalobcu voči Ing. Cyrilovi Syčovi je nevyhnutné brať do úvahy i v rámci námietok, ktoré žalobcovi patria podľa § 529 Občianskeho zákonníka.

Žalobca tvrdí, že neprichádza v danom prípade do úvahy zmluvná pokuta vyčíslená podľa špecifikácie uvedenej žalovaným, ktorá bola uplatňovaná vo vyrovnacom konaní, lebo by ohľadne nej neboli splnené zákonom stanovené podmienky na jej priznanie. K omeškaniu s platením odmeny za prevod obchodného

podielu by nedošlo, pretože žalobca porušenie povinnosti nezavinil, peňažný príjem z prenájmu bol odňatý v dôsledku nezákonného postupu postupcu, ktorý získal do vlastníctva nehnuteľnosti a všetky príjmy z prenájmu pre seba. Žalobca namieta nielen základ, ale aj výšku zmluvnej pokuty, ktorú môže konajúci súd využívať moderačné právo znížiť. Okrem toho postúpením časti pohľadávky sa výrazne zhoršilo postavenie žalobcu označeného za dlžníka voči postupníkovi, žalovanému, pretože voči tomuto žalobca nemôže uplatniť všetky námietky, ktoré má voči postupcovi a jeho konaniu podľa zabezpečovacích zmlúv výslovne viazaných na osobu postupcu tak, ako údajná pohľadávka na zaplatenie odmeny. Postúpenie neurčitej neistej a spornej pohľadávky čo do výšky je v rozpore so zákonom, pretože už v čase postúpenia v takejto výške neexistovala pohľadávka na strane postupcu.

Žalobca preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za nesprávne.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 28. 02. 2013. Žalovaný považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny, a preto navrhol, aby tento odvolací súd potvrdil.

Žalovaný je toho názoru a v konaní bolo preukázané, že zmluva o prevode obchodného podielu je platný právny úkon. Právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04. 01. 02010 sp. zn. 25Cb/112/208-403 v právnej veci žalobcu UNIVERSUM REAL, s. r. o., proti žalovanému Ing. Cyril Syč o určenie neplatnosti právneho úkonu (zmluvy o prevode obchodného podielu) je záväzný pre konajúci súd v predmetnej právnej veci a konajúci súd z neho musí vychádzať, tzn. konajúci súd musí vychádzať z toho, že zmluva o prevode obchodného podielu je platný právny úkon. Nesporne vznikla a existuje pohľadávka na zaplatenie odplaty za prevod obchodného podielu, a preto Ing. Cyril Syč bol oprávnený takúto existujúcu pohľadávkou, resp. jej časť voči žalobcovi postúpiť na žalovaného. Keďže nie je rozhodujúce, či zmluva o postúpení pohľadávky bola a či k nej naozaj došlo, potom táto okolnosť nemôže byť významná ani v súdnom konaní. Preto uplatnenie námietky neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky neprislúcha dlžníkovi (žalobcovi v tomto konaní) voči postupníkovi (žalovanému v tomto konaní). Existencia postúpenej pohľadávky, ako aj oznámenie postúpenia pohľadávky postupcom dlžníkovi (žalobcovi v tomto konaní), boli v konaní preukázané. Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že v predmetnom konaní nie je možné zo strany žalobcu (dlžníka) uplatňovať žiadne vzájomné nároky. Žalovaný poukazuje na to, že žalobca nepreukázal, že došlo splnením alebo inak k zániku pohľadávky žalovaného uplatnenej vo vyrovnacom konaní. Ak sa žalobca domáha zníženia výšky pohľadávky o peňažnú pohľadávkou za užívanie žalobcom označených nehnuteľností Ing. Cyrilom Syčom, žalovaný poukázal na to, že zo strany žalobcu ide o skutočnosti, ktoré neuplatnil do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, a preto na tieto skutočnosti nemôže odvolací súd prihliadať. Žalobca svoje tvrdenia ani nepreukázal. Prípadná pohľadávka žalobcu voči Ing. Cyrilovi Syčovi, ktorá vznikla po oznámení postúpenia, nemôže byť ani započítaná voči postúpenej pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi. Okrem toho žalobca žiaden takýto prejav neuskutočnil. Nie je ani prípustné, aby súd v predmetnom konaní uplatňoval moderačné právo, pokiaľ ide o výšku zmluvnej pokuty, ktorá bola postúpená spolu s istinou pohľadávkou na žalovaného, ako sa toho domáha žalobca. Žalovaný má za to, že zmluvná pokuta vo výške 1,5% mesačne z dlžnej sumy, tzn. 18% ročne z dlžnej sumy je určite neprimerane vysokou zmluvnou pokutou. Žalovaný tiež poukázal na to, že zákon nezakazuje postúpenie spornej pohľadávky. Je však toho názoru, že v čase postúpenia pohľadávky táto existovala.

V konaní tiež bolo preukázané, že notárska zápisnica č. N 656/2003, Nz 55088/2003 zo dňa 02. 07. 2003 je po stránke formálnej aj materiálnej vykonateľným exekučným titulom, ktorý zaväzuje žalobcu aby nenastala skutočnosť, podľa ktorej uložená povinnosť zanikla, alebo došlo k jej zmene alebo k zmene povinného subjektu.

Vzhľadom na uvedené žalovaný považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobou sa žalobca domáha určenia, že pohľadávka žalovaného vo výške 1 933 023,04 eur (58 234 252,20 Sk), ktorá vznikla nezaplatením časti odplaty za prevod obchodného podielu spoločnosti SINAKO, s. r. o., podľa dohody o odplate za prevod obchodného podielu, uzavretej dňa 03. 06. 2003 medzi žalobcom ako nadobúdateľom obchodného podielu a Ing. Cyrilom Syčom ako prevodcom obchodného podielu, sa nepovažuje za zistenú.

Od pôvodného veriteľa Ing. Cyrila Syča túto pohľadávku získal žalovaný a základe zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej písomne dňa 23. 10. 2003, medzi pôvodným veriteľom postupcom a žalovaným ako postupníkom.

Podaním zo dňa 27. 02. 2011 sa žalobca domáhal, aby súd pripustil zmenu návrhu v súlade s ust. § 95 ods. 2 O. s. p. a žiadal, aby súd rozhodol tak, že určí, že žalovaný nemá voči žalobcovi právo na zaplatenie sumy 58 234 242 Sk (1 933 023,04 eur) s príslušenstvom ani právo na zmluvnú pokutu zo zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej dňa 16. 11. 2003 medzi Ing. Cyrilom Syčom ako postupcom a žalovaným ako postupníkom, ktorú si prihlásil do vyrovnacieho konania 55V/2004 vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28. 02. 2011, i z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. 03. 2011 č. k. 52Cbi/25/2007-193 vyplýva, že súd prvého stupňa o pripustení zmeny žaloby nerozhodoval, pretože dospel k záveru, že nejde o zmenu žaloby v zmysle § 95 O. s. p.

Z obsahu žaloby vyplýva, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 06. 06. 2007 vo veci potvrdeného vyrovnania dlžníka UNIVERSUM-REAL, s. r. o., Kuzmányho 7, Banská Bystrica, pod č. 55V/7/2004 určil dlžníkovi UNIVERSUM-REAL, s. r. o., Kuzmányho 7, Banská Bystrica (žalobcovi) lehotu 30 dní na uplatnenie popretej pohľadávky 58 234 252,20 Sk proti veriteľovi BTS & Partners, a. s., Hlavná 6, Košice, na Krajskom súde v Banskej Bystrici. Vo vyrovnacom konaní V55/7/2004 si veriteľ BTS & Partners, a. s., uplatnil pohľadávku vo výške 58 234 252,20 Sk poukazujúc na to, že túto získal od pôvodného veriteľa Ing. Syča, bytom Bratislava, Čremchova 10774/2e, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej písomne dňa 23. 10. 2003 medzi pôvodným veriteľom postupcom a žalovaným ako postupníkom a postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalobcovi. Žalobca ďalej uviedol, že mu bolo oznámené pôvodným veriteľom postupníkom Ing. Syčom dňa 16. 10. 2003, že došlo k postúpeniu pohľadávky dňa 23. 10. 2003 vo výške 52 000 450,-- Sk v prospech žalovaného. Z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplýva, že malo dôjsť iba k postúpeniu pohľadávky vo výške 52 000 450,-- Sk, pričom postupca neuviedol, že mala byť alebo bola postúpená aj zmluvná pokuta, rovnako príslušenstvo vzťahujúce sa k postúpenej istine za obdobie do uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaný si prihlásil do vyrovnacieho konania svoju pohľadávku ako vykonateľnú pohľadávku, ktorá má predstavovať nezaplatenú časť odmeny za prevod obchodného podielu, odvolávajúc sa na notársku zápisnicu, spísanú dňa 02. 07. 2003 na notárskom úrade Mgr. Zory Belkovej, notár so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 16, pod č. N 656/2003, Nz 55088/2003. Žalobca tiež v žalobe uviedol, že popiera platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, považuje za absolútne neplatnú zmluvu o prevode obchodného podielu. Tiež neplatnosť notárskej zápisnice ako neplatného právneho úkonu a nespôsobilosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu, z ktorej nevznikol povinnému - žalobcovi žiadny záväzok voči Ing. Cyrilovi Syčovi.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 31. marca 2011 pod č. k. 52Cbi/25/2007-193 žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1 195,56 eur na účet právneho zástupcu žalovaného. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 15. novembra 2011 č. k. 1Obo/43/2011-261 zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 56 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov veriteľa musia prihlásiť svoje pohľadávky v lehote ustanovenej v § 50 ods. 3 písm. c/.

V prihláške treba uviesť výšku pohľadávky, právny dôvod jej vzniku a označiť vymáhajúci orgán.

Súčasne veritelia uvedú, či si uplatňujú oddelené uspokojenie (§ 28) s presným označením veci, na ktorú sa viaže právo oddeleného uspokojenia. Konkurzní veritelia, ktorí majú trvalý pobyt alebo sídlo v cudzine, sú povinní v prihláške uviesť meno svojho zástupcu pre doručovanie v tuzemsku, inak im zástupcu pre doručovanie ustanoví na náklady súd (§ 56 ods. 2 ZKV).

Prihlásiť pohľadávku na vyrovnanie musia prednostne veritelia (§ 54 ods. 2 vyplýva to z ust. § 56 ods. 3 ZKV).

Podľa ust. § 59 ods. 5 ZKV, ak je popretá pohľadávka vykonateľná, súd určí dlžníkovi lehotu na uplatnenie práva podľa ustanovení osobitného zákona s poučením, že zabezpečenú sumu uvoľní v prospech veriteľa, ak lehotu nedodrží. Zabezpečená suma sa uvoľní v prospech veriteľa aj vtedy, ak súd rozhodne v neprospech dlžníka; inak sa uvoľní v prospech dlžníka.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi, pokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo doiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Krajský súd v Banskej Bystrici vydal vo veci dňa 3. decembra 2012 pod č. k. 52Cbi/25/2007-398 rozsudok, ktorým žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že po doplnení dokazovania po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ohľadom otázky platnosti uzavretej zmluvy o prevode obchodného podielu dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi Ing. Cyrilom Syčom a BTS & Partners, a. s., dňa 16. 10. 2003 spolu s dodatkom č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 16. 10. 2003 je platná, tiež uviedol, že po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že exekučná zápisnica, na základe ktorej povinný, t. j. žalobca uznal svoj dlh voči oprávnenému, je riadnym exekučným titulom. Do dnešného dňa nebol tento exekučný titul v iných súdnych konaniach spochybnený, prípadne vyhlásený za neplatný a súd v tomto konaní nemôže preskúmať platnosť exekučného titulu, t. j. predmetnej notárskej zápisnice a je nesporné, že účastníci právneho úkonu - notárskej zápisnice súhlasili s tým, aby sa nimi riadne podpísaná notárska zápisnica stala exekučným titulom.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez súdneho pojednávania (§ 122 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 123 O. s. p. účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy, a k všetkým dôkazom, ktoré vykonali.

Právo účastníkov vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu sa v konaní realizuje tak, že predseda senátu spravidla bezprostredne po vykonaní každého dôkazu umožní každému účastníkovi, aby sa k nemu vyjadril a aby uviedol všetko, čo pri hodnotení vykonaného dôkazu považuje za významné. Procesnú možnosť účastníka vyjadriť sa k vykonanému dôkazu musí súd vytvoriť účastníkovi už v rámci dokazovania (t. j. pred jeho skončením). Zo zápisníc o pojednávaní nevyplýva, že súd na pojednávaní po

vykonaní dokazovania vytvoril účastníkom procesnú možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom v zmysle § 123 O. s. p. a realizovať z tohto ustanovenia, vyplývajúce procesné oprávnenia účastníkov konania.

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správa a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd (§ 125 O. s. p.).

Podľa § 129 ods. 1 O. s. p. dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta, alebo oznámi jej obsah; to neplatí ak súd vo veci nenariaduje pojednávanie. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O. s. p.).

Pri vykonávaní dôkazov sa musia rešpektovať ustanovenia občianskeho súdneho konania, pretože pri rozhodovaní možno prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli riadne vykonané a len takéto dôkazy možno hodnotiť v zmysle ust. § 132 O. s. p.

Odvolací súd zo zápisníc o pojednávaniach zistil, že súd prvého stupňa na pojednávaní nevykonal žiadne dokazovanie. Za vykonanie dôkazov nemožno považovať výpovede právnych zástupcov účastníkov. V spise sa síce nachádzajú listinné dôkazy, dôkaz listinnou však nebol vykonaný v súlade s ust. § 129 O. s. p. Odvolací súd konštatuje, že bolo porušené ust. § 122 a § 123 O. s. p. Súd prvého stupňa ani po zrušení jeho rozsudku Najvyšším súdom SR nedoplnil a nevykonal dokazovanie zákonným spôsobom, nevykonal dôkazy listinami, ktoré sú založené v spise. Súd dokonca zákonným spôsobom nevykonal ani dôkazy listinami, a to zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú medzi Ing. Syčom a žalovaným, ani dodatkom k tejto zmluve, ani oznámenie o postúpení pohľadávky tiež vôbec nevykonal zákonným spôsobom dokazovanie listinami, a to prihláškou žalovaného do vyrovnania, zápisnicou o pojednávaní vo veci povoleného vyrovnania navrhovateľa UNIVERSUM-REAL, spol. s r. o., Banská Bystrica, uznesením, ktorým súd určil dlžníkovi lehotu na uplatnenie popretej pohľadávky a zo spisu ani nevyplýva, kedy žalobcovi bolo toto uznesenie doručené. Tieto dôkazy súd mohol oboznámiť zo spisu, ktorý je vedený na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 55V/7/2004, obsah tohto spisu a ani relevantné listiny pre predmetné súdne konanie z uvedeného spisu neboli zákonným spôsobom vykonané. Napriek tomu sa prvostupňový súd vo svojom rozsudku na ne odvoláva. Bez riadneho vykonania dôkazov nie je možné vyhodnotiť konkrétne dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, robiť skutkové závery a vo veci rozhodnúť. Tým bolo porušené právo účastníkov konania na spravodlivý proces.

Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa je nedostatočne odôvodnený, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal dostatočným spôsobom z jeho námietkami, týkajúcimi sa neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, že nerešpektoval rozhodnutia súdov, ktoré konštatovali neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu, že žalobcovi nevznikol záväzok vo vzťahu k žalovanému v rozsahu, ako si ho uplatnil vo svojej prihláške a že v rozsahu tak , ako si ju prihlásil, nebola na žalovaného postúpená pohľadávka postupcom Ing. Syčom, keďže z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplynulo, že postupoval na žalovaného len pohľadávku vo výške 52 000 450,-- Sk a že postupca v oznámení neuviedol, že postupoval aj príslušenstvo vzťahujúce sa k postúpenej pohľadávke ani zmluvnú pokutu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadol na túto námietku odvolateľa, týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozsudku, a teda vady spočívajúcej v odňatí možnosti konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Odôvodnenie rozsudku musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 OS. s. p. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na výsledky vykonaného

dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na nim prijaté závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Ak rozsudok súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p., je nepreskúmateľný.

Jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na riadny proces čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 Dohovory a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (III. ÚS 36/2010). To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, vyplýva aj z ustálenej judikatúry európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (eius Torria C. Španielsko z 9. decembra 1994, Hiro Balany c. Španielsko z 9. decembra 1994).

Ústavný súd podľa judikatúry (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) tiež vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy (čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne nedostatočne objasňujú skutkový a právny základ konania. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06). Ústavný súd tiež vo svojej najnovšej judikatúre ako ústavne nesúladné (porušujúce základné práva) hodnotí aj také rozhodnutia, ktoré síce vykazujú rozsiahle odôvodnenie, avšak ktorými boli normy ústavného práva interpretované v externom rozpore s princípmi spravodlivosti v dôsledku napr. prílišného formalizmu (IV. ÚS 192/08), pričom tento prístup možno nájsť aj v judikatúre Ústavného súdu Českej republiky (napr. III. ÚS 150/99). Prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem vedúcich k extrémne nespravodlivému záveru potom znamená porušenie základných práv (IV. ÚS 1735/07). Spravodlivosť je totiž kritériom ukladajúcim každému všeobecnému súdu ústavnú povinnosť hľadať také riešenie súdnej právnej veci, ktoré nebude možné vyhodnotiť ako nesúladné s princípom spravodlivosti a popierajúce zmysel a účel príslušných zákonných ustanovení (m.m. I. ÚS 26/2010) vždy je potrebné vychádzať z individuálnych, teda na konkrétnych zisteniach založených rozmerov súdom prerokovanej veci. Špecifické okolnosti prípadu môžu byť komplikované a netypické, to však nezabavuje súdy urobiť všetko pre nájdenie spravodlivého riešenia akokoľvek sa to môže javiť zložité (I. ÚS 118/2013).

Z pohľadu označenej judikatúry rozhodujúcim pre prieskum Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konkrétnej veci bolo posúdenie odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu k dôvodom uplatneným v odvolaní žalobcu.

Odvolací súd dospel k názoru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nemá náležitosti, ktoré vyžaduje ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd je toho názoru, že v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nepovažoval za podstatnú a relevantnú otázku zisťovania výšky pohľadávky žalovaného, či bola na žalovaného postúpená Ing. Syčom pohľadávka v rozsahu, ako si ju prihlásil vo vyrovnanom konaní a či teda v čase postúpenia pohľadávky žalovanému táto existovala v

postupovanej výške, čo počas celého konania namietal žalobca. V rozhodnutí chýba záver súdu a zdôvodnenie, či došlo k postúpeniu aj príslušenstva pohľadávky, tiež k postúpeniu zmluvnej pokuty, z čoho vyvodil, že ak žalobu zamietol, že pohľadávka žalovaného tak, ako si ju prihlásil vo vyrovnacom konaní, bola zistená. Pri posúdení otázky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, uzatvorenej medzi Ing. Cyrilom Syčom ako postupcom a žalovaným ako postupníkom súd sa obmedzil na konštatovanie, že táto otázka bola vyriešená rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 25Cb/112/2008-403 zo dňa 4. októbra 2010 a ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. augusta 2011 pod č. k. 1Cob/431/2010-505, a teda platnosť bola určená právoplatným rozhodnutím, preto je nesporné, že pohľadávka voči žalobcovi na zaplatenie odplaty za prevod obchodného podielu vznikla, táto pohľadávka je existujúcou pohľadávkou, a preto ju bolo možné postúpiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. k. 5Obdo/61/2011 zo dňa 13. 12. 2013 zrušený a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalobca počas konania namietal, že postúpením pohľadávky sa výrazne zhoršilo postavenie žalobcu, pretože voči tomuto nemôže uplatniť všetky námietky, ktoré má voči postupcovi. Súd prvého stupňa v rozhodnutí len skonštatoval, že postúpením pohľadávky nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka, dlžník mal len plniť inému dlžníkovi a zostali mu zachované všetky námietky proti postúpenej pohľadávkou, ktoré mal voči pôvodnému veriteľovi, tento záver nevyplýval z dokazovania bližšie ho neodôvodnil, a preto v tejto časti je rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný.

Keďže v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., konanie malo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu aj o náhrade trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.